

saj srbščina (in to je sadašnji tako zvani ilirski jezik) z Gajčico tiskana ima pretesen okrog svojega čitajočega občinstva, da bi se uzdržati ali bar stroške poverniti mogla. Na knjižico, v cirilici tiskano, pa tudi se od srbske strani naročnikov manjkalo ne bode. In tudi Slovenci, katerim cirilica ni neznana, se bojo udeležili naročila. K. Žavčanin.

Iz Celja 1. sušca. — V 15. listu sem omenil perve pomladanske cvetlice, ktere so že cvetele ali se pa razcvétale. Naj omenim danes od njih naslednjic, s kterimi se menda letos ne morete še po vsem Slovenskem sponašati. Toplo pomladansko solnce pri nas čedalje bolj pripeka in je vès sneg spravilo v kot. Krasna natora se je oživljati in zaljšati začela; cvetlica za cvetlico izpod zemlje na beli dan pritiska ne se bojé merzlote. Tako so se te dni sopet nekteri pomladanski pervenci prikazali, od kterih bodem v kratkem kaj povedal. Poprej pa še opomnem, da še sedaj jelša, lešica in beli zvonček na več krajih cvetejo. Na novo razcevele cvetlice pa so: beli in zeleni teloh (*Helleborus niger* in *H. viridis*), pasji zob (*Erythronium dens canis*), in pa mila dišeča vijolčica. Beli teloh se v celjskih okolicah nahaja le v znožji Pečovnika, kjer majhen griček lepo belo in rudeče kinča. Tudi ga je vse polno po vitanjskih gorah. Od sodške grajšine do vitanjskega terga vidi popotnik iz ceste v tihi samoti na pečovji lepe bele cvetlice ponosno cvesti, da poprašuje: kakošne so te cvetlice, ki že tako zgodaj stermine kinčajo? Beli teloh je — dobí odgovor. Beli teloh izraste 5 do 10 pavcov visok. Cvetlica nima perja, ampak le na mesnjatem stebelu čedno glavico šopiri. Perje pa je na posebnem stebelu in je precej veliko in vsako peró je v 7 ali 9 delov razdeljeno. Tudi nekak duh ima teloh. V vertih ga tudi imajo, pa je strupen, in če korenino razdrobiš in ta razdrob povohaš, boš močno kihal! Že stari Greki in Rimljani so to cvetlico poznali in od Hipokratovega časa jo rabijo zdravniki, pa dandanašnji ne več toliko kakor nekdej; živinozdravnikom pa je še zmiraj „teloh zavleči“ znano. — Pasji zob je tudi lepa rudeča cvetlica in se v naših krajih le na hribu Slovniku najde, kteri je pol ure hodá proti Laškim od Celja blizo pri cesti. Ta hrib ima neko rudečo zemljo ali perst, in le na tej raste pasji zob. Dišečo vijolico pa vsak pozná in vsak se veseli te milice. J. Vijanski.

Iz Studenca na Dolenskem 2. sušca. A. M. Kar so v 16. listu „Novic“ gosp. Likar bukvozevom nasvetovali, je nam mnogim drago in ljubo. Res je, da se skorej vsake baže rokodelcev potujočih iz mest po kmetih nahaja, al od bukvozeva ni nikoli sluha ne duha! Ne le pri duhovnih gospodih, temuč tudi drugod, kamor „Novice“ dohajajo, leže celi kupi od več tečajev, in tudi drugih zgodovinskih listov po omarah, ktere vse bukvozeva čakajo. Radi bi jih proti primerjenemu plačilu vezati dali, da bi le kteri bukvozev k nam prišel. Nam pa ni malo ležeče nad koristnimi in podučnimi „Novicami in drugimi listi, ker naše serčne želje so, da bi tudi te liste enkrat za nami naši mlajši brali in se v njih razgledovali in podučevali. Privabite nam tedaj, drage „Novice“, kterega za tako delo izurjenega človeka tudi na dolensko stran; hvaležni vam bomo zato! Priložen čas za bukvozeve menda bi od pomladi do jeseni bil, ker so najdalji dnevi in pa tudi lepa pot. Z Bogom!

Iz Ljubljane. Za pravega učitelja c. k. ljubljanske realne šole je gosp. Vilhelm Kukula izvoljen.

Novičar iz raznih krajev.

Kakor je poslednji novičar povedal, sta presv. Cesar in Cesarica 2. dan t. m. Milan zapustila in se v Kremono podala in tū 3. t. m. ostala. Odtod sta šla v Mantovo in do 6. t. m. ondi ostala, 6. t. m. sta namenjena v Veroni, 7. v Treviži, 8. pa v Vidmu ostati, odtod pa se v Gorico podati, 10. dan t. m. Gorico zapustiti in se čez

Monfalkon, sv. Križ in Sesano v Prestranek podati in čez noč tū ostati, 11. dan v Postojno priti in tukajšno jamo obiskati, potem pa se po železnici v Ljubljano podati in po kosilu berž naprej do Gradca se peljati, kjer bota prenočila, 12. dan t. m. pa na Dunaj se povernila. Mlada princesnja Zofija je danes že na Dunaji. — Pri odhodu iz Milana 2. dan t. m. so razdelili Cesar obilo število slavnih redov duhovnim in svetnim osebam. — Po cesarskem sklepu od 27. prosenca je za vsako leto skozi 3 leta 9800 cekinov v darilo (premije) za take konje dovoljenih, ki se bojo v jahanji najurniši skazali. Mesta pa, kjer bojo konji za stavo dirjali, so Dunaj, Pešt, Pardubice, Lvov (Lemberg) in pa Kološ (Klausenburg). Zraven teh premij za najbolje dirjavce je še 2000 cekinov določenih za druge konjske premije v teh mestih. Po preteklih teh 3 letih, ki so tako rekoč le za poskušnjo v povzdigo konjarstva, se bo ta reč še le za gotovo ustanovila. — Sliši se, da se bo sol za fabriške in obertnijske potrebe vprihodnje brez colnine iz ptujih dežel v naše cesarstvo voziti smela. — Govori se tudi, da bi vendarle utegnila vlada asekuracijo zoper škodo ognja in toče v svoje roke vzeti. Ako se to zgodí in bi vsak gospodar bil primoran se asekurirati, bi bila asekuracijska tarifa gotovo tako nizka, da bode vsak zadovoljen z njo in beračev bo manj. — Slavni maršal Radecki se je s posebnim pismom do armade 1. dan t. m. poslovil od nje. Po tem pismu bo tudi vprihodnje v stanu počitka živel na Laškem. Vsako leto bo nek dobival 100.000 gold. — Najvažniša politična novica poslednjih dní je, da je angleško ministerstvo v spodnji zbornici deržavnega zbora o zadevah kitajske vojske pravdo zgubilo. Ker je, kakor smo zadnjič povedali, premagalo v zgornji zbornici, se je mislilo, da bo zmagalo tudi v spodnji, — al tukaj se je zedinilo več strank zoper ministerstvo, kterega predsednik je Palmerston; trikrat je bilo glasovanje odloženo; al dan za dnévom so poslanci oistreje pretresovali obnašanje angležke vlade v Kini in kaj hude pušice so letele na Palmerstona, kteremu je poslanec Kobden naravnost rekel, da je „mož na dvé plati“, „ponižen pred močnejšim, ošaben pred slabejim“. In ko so na koncu pravde šteli glasove, se je naštel za vlado 247, zoper vlado pa 263 glasov — tedaj 16 več zoper vlado. Ker v deželah z ustavno vlado le to veljá, kar sklene in poterdí deržavni zbor, kteremu so ministri za vse svoje početja odgovorni, ne ostane sedaj ministrom po stari navadi nič drugega, kakor se ali odpovedati vladanju in odstopiti od prvega do zadnjega, ali pa razpustiti ta deržavni zbor in od novega pričakovati: ali bo poterdil ministersko početje ali ne. Velik hrup je bil v deržavnem zboru; zadovoljnost od ene strani, osupnjenost od druge. Kaj bo v takošnih okoljšinah ministerstvo storilo, se ne vé. — Švajcarsko-pruska pravda še tudi ni pri kraji; obé strani ste zlo svojoglavne in cesar Napoleon bo imel več opravila razpor poravnati, kakor je izperva mislil. — Ker so svilni (židni) červiči tudi na Francozkem letos še zlo bolehal, je razpisal Napoleon 10.000 frankov v darilo tistemu, kdor ugane vzrok te bolezni in pové gotov pomoček zoper njo. — Velikega kneza Konstantina sprejemajo slovesno v Turinu. — Kneza črnogorskega Danila pričakujejo vsaki dan v Parizu. Pod imenom „vojvoda nahije katunske“ potuje s knežinjo, dvéma starasinama, sestro francozkega konzula Skutarskega, učiteljem francozkega jezika Dellarne-om in dvéma strežajema. Zakaj gré v Pariz, se različno ugibuje. — Nekdo je zatrosil po Francozkem vražo, da 13. rožnika bo zadela pričakovana repata zvezda na našo zemljo, in da bo ta dan konec sveta. In res je to neslano prerokovanje veliko ljudi oplášilo tako, da so že naredili testament, ne pomisleč: kdo bo dedoval (erbal) takrat, kadar bo vès svet konec vzel!